

מסכת טהרות

פרק ט משנה ב

גַּמְרָ מִלְמַסְקָ אֶבֶל עַתִּיד לְקַח, גַּמְרָ מַלְקֵחָ אֶבֶל עַתִּיד לְלוֹוֹת,
אֲרָעָו אֶבֶל, או מְשֻׁפָּה, או אָסָס, אֲפָלוּ זְבִים וְזְבוֹת מְהֻלְבִּים
עַלְיָהָנוּ, טְהֹרִין. נִפְלָו עַלְיָהָנוּ מְשֻׁקָּיו טְמָאִין, אֵין טְמָא אֶלָּא
מַקוּם מְגַעַן, וְהַמְּחֵל הַיּוֹצֵא מֵהַנּוּ טְהוֹר: